

децъ Райхщадъ. За да маскира работитѣ, английското правителство изработи нова програма по источнитѣ работи, но се отказа заедно съ другитѣ държави, да я наложи на Турция. Туй, което Англия се отказа да го извърши — направи го Русия. Въ края на септемврий 1876 година тя прѣдложи на Виенския и Лондонския кабинети специаленъ планъ за общо дѣйствие противъ Турция, за да ѝ се наложи английската програма. Но Англия отхвърли и това прѣдложение, а сжщо направи и Австрия. Руситѣ продължаваха да искатъ принудителни мѣрки по отношение Турция, за да се прѣкратятъ кръвопролитията и изтрѣбителната борба съ християнскитѣ народи. Въ 1876 г., 5-й октомврий рускиятъ посланикъ въ Парижъ князь Орловъ получи телеграма отъ Ливадия, въ която се казваше, че : „Императорското правителство нѣма да гледа вече равнодушно какъ тече кръвта на Балканския полуостровъ“ и се прѣдлагаше на подписавшитѣ Парижския трактатъ държави да турятъ край на кръвопролитията. По непрестанитѣ настоявания на Русия да се подобри участъта на Балканскитѣ славяни заговори се за една Цариградска конференция, която да изработи реформитѣ за Османската държава ; но за да маскира отъ ново и отложи работитѣ, блистателната порта извѣсти на силитѣ, че Турция ще въвежда конституция за управлението си и ще учрѣди двѣ парламентарни камари. Тя се възползува отъ тая игра и нанесе рѣшителенъ ударъ на сръбскитѣ войски ; на 31 октомврий турскитѣ пълчища завладѣха Алексинацъ. Тѣй като портата не се съгласи да прѣкрати военнитѣ дѣйствия съ поданицитѣ си, Царьтъ-Освободителъ възложи на графа Игнатиевъ въ Цариградъ да ѝ съобщи, че ако вжтрѣ въ два дни не спре военнитѣ си дѣйствия, то Русия